

Речник на устойчивите думи

Термините на устойчивото развитие не са прости: декарбонизация, ESG, екологичен отпечатък и т.н. Тук са събрани най-важните и често срещани думи и изрази, които се използват в новата по-устойчива реалност.

Устойчиво развитие (sustainable development)

Може да се каже, че то е началото. Понятието е от 80-те години и се смята, че трябва да не е за сметка на бъдещите поколения. Днес вече почти всички глобални цели минават през тази концепция, към която са добавени и проблеми като бедност, образование и прочие. Нашето убеждение за устойчивото развитие се базира именно на човешките способности и на свободата – те дават всичко необходимо да правим във всеки момент най-доброто. Затова и нашето разбиране е друго – това е способността на обществото да поддържа същото качество на живот в дългосрочен план. Успява ли в тази двойна задача, значи е достатъчно способно за адаптация. През очите на бизнеса, устойчиво е развитието, което постига баланс между икономическите, социалните и екологичните му въздействия. И тук говорим за въздействията, които бизнесът има върху околната среда, обществото, регионите, общностите и т. н. в резултат от дейността си. Защото всеки бизнес, докато постига своите икономически и финансови цели, има своите други влияния, които също трябва да се управляват, но без да се компрометира успеха.

ESG

ESG е новият термин, с който се описва устойчивото развитие, но с по-ясни насоки, изисквания и формулирани теми. Буквалният превод идва от съкращението на Environment, Social and Governance или екологичните, социалните и управленски данни и показатели и се смята, че дефинира подхода в успешното управление на устойчивостта на една компания. ESG проследява и измерва въздействието на бизнеса върху всичко, което го заобикаля и с което е свързан. Терминът става масово популярен сега покрай въведените регулации на различно ниво, но идва от капиталовите пазари, където от десетилетия ESG рейтинги измерват представянето на компаниите и по такива показатели, освен в чисто финансов аспект. Измерването може да стане по различни начини – чрез събиране на данни, чрез изготвянето на доклад или чрез регулациите, на които компаниите все по-често трябва да отговарят, за да бъде приет бизнесът им за устойчив. Ние вярваме, че всичко това не може да бъде наложено на сила, а трябва да бъде припознато за нужно от фирмите, за да бъде наистина смислено и успешно.

ТОВА Е ПРОЦЕСЪТ ПО НАМАЛЯВАНЕ НА ВЪГЛЕРОДНИТЕ ЕМИСИИ В АТМОСФЕРАТА. ТОЙ ОБАЧЕ ОТДАВНА Е ИЗЛЯЗЪЛ ИЗВЪН НАУЧНИТЕ СРЕДИ И ИМА СВОЕТО ВАЖНО ИКОНОМИЧЕСКО ЗНАЧЕНИЕ. В БИЗНЕСА ДЕКАРБОНИЗАЦИЯТА Е ОНАЗИ ВАЖНА ЦЕЛ И ПРОЦЕС ОТ ДЕЙНОСТИ, КОИТО КОМПАНИИТЕ ПРЕСЛЕДВАТ, ЗА ДА НАМАЛЯТ ЕМИСИИТЕ ОТ СВОЯТА ДЕЙНОСТ И ПО ТОЗИ НАЧИН ДА ОГРАНИЧАТ ВРЕДНОТО СИ ВЛИЯНИЕ ВЪРХУ ПРИРОДАТА. ПРОЦЕСЪТ Е ЧАСТ ОТ ЦЕЛИТЕ НА ПОВЕЧЕТО ГОЛЕМИ И ОТГОВОРНИ ФИРМИ ОТ ГОДИНИ, НО ПОЛУЧИ СИЛЕН ТЛАСЪК ЧРЕЗ ЗЕЛЕНАТА СДЕЛКА И АМБИЦИИТЕ ЗА НАМАЛЯВАНЕ НА ЕМИСИИ НАПОЛОВИНА ДО 2030 Г. И ОГРАНИЧАВАНЕ ПОКАЧВАНЕТО НА ГЛОБАЛНАТА ТЕМПЕРАТУРА С ГРАДУС И ПОЛОВИНА. ДЕКАРБОНИЗАЦИЯТА ОБИКНОВЕНО ВКЛЮЧВА ПРЕСМЯТАНЕ НА КОЛИЧЕСТВОТО ПРЕКИ И НЕПРЕКИ ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ ОТ ДЕЙНОСТТА НА КОМПАНИЯТА, А ПЪТИЩАТА СА ДВА – ДА НАМАЛИТЕ ПРЯКОТО СИ ВЛИЯНИЕ ВЪРХУ ОКОЛНАТА СРЕДА ИЛИ ДА СМЕКЧИТЕ ВЪНШНИТЕ ФАКТОРИ. ТОВА Е СВЪРЗАНО С РЕДИЦА ДОПЪЛНИТЕЛНИ ПРОЦЕСИ И СВЪРЗАНИ ПОНЯТИЯ. НАПРИМЕР, АКО СРЕЩНЕТЕ ТЕМИ ЗА НАМАЛЯВАНЕ НА ЕМИСИИ, ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ, ВЪГЛЕРОДЕН ОТПЕЧАТЪК, ОБХВАТ 1, 2 И 3 НА ЕМИСИИ, ПОЧТИ СИГУРНО Е, ЧЕ СТАВА ВЪПРОС ЗА ДЕКАРБОНИЗИРАНЕ. СЪЩОТО СЕ ОТНАСЯ И ЗА ЧАСТ ОТ ДЕЙСТВАЩИТЕ СТАНДАРТИ И ИЗИСКВАНИЯ КАТО TCFD, SBTi И ДРУГИ. КОИ ПЪТ ДА ИЗБЕРЕТЕ – ПОСЪВЕТВАЙТЕ СЕ С КОНСУЛТАНТ РАЗБИРА СЕ.

Декарбонизация
(Decarbonization)

Световните запаси от природни богатства, които включват геология, почва, въздух, вода и всички живи същества. Нормално е бизнесът да оказва влияние върху природния капитал и е добре да измерва тези свои въздействия. Така може да работи за намаляване на вредните си влияния и да мисли къде и как може да подкрепи възстановяването му. Думата „капитал“ се използва не случайно. Естественият капитал е съвкупността от активите на природата, които се отнасят за социално-икономическите дейности на хората. Ако природният капитал се пази и управлява правилно, той носи още активи и ползи. Именно от него хората получават широк спектър от услуги, често наричани екосистемни услуги.

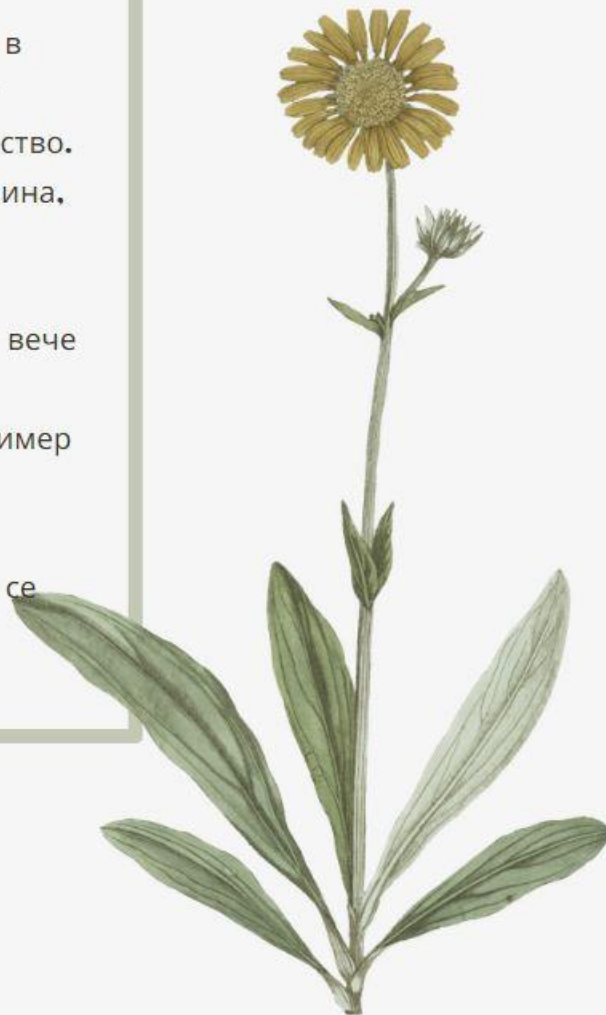
Природен капитал (Natural capital)

“

Многообразието от живот на земята – гени, видове и екосистеми. Биоразнообразието включва начина, по който си взаимодействат сухоземните, морските и водни екосистеми. Това е разнообразието в рамките на отделния вид и между видовете. Или казано накратко – онази част от природата, която е жива и включва всяко живо същество. На бизнес език опазването на биоразнообразието е свързано с начина, по който компаниите управляват влиянието си върху природата. Промените в околната среда могат сериозно да се отразят на една фирма или предприятие и носят сериозни рискове. Нещо повече – вече не просто следим за нашите въздействия, а трябва да работим и в посока подобряване на това, което е загубено или нарушено. Например някои от големите компании вече не просто садят дръвчета, а анализират доколко зависят от дадени природни ресурси като наличието на вода или промяната в земеползването и как това им се отразява.

”

Биоразнообразие (Biodiversity)

Екологичен отпечатък

(Environmental footprint)

Съвкупността от всички ефекти на определено действие, продукт или комбинация от двете върху околната среда. Най-често се фокусира върху негативните влияния и последствията от тях, например принос към глобалното затопляне, замърсяване на въздуха, употреба и замърсяване на вода и т.н. Всяка категория идва със стандартизирани еквивалентни стойности (напр. CO₂ еквивалент – ефект равняващ се на толкова отделени кг CO₂), които играят ролята на мерна единица за екологичния отпечатък в категорията.

Еквивалентните стойности, улесняват сравнението между екологичните отпечатащи дори и на коренно различни продукти или действия. Например – взимането на горещ душ и пътуването с личен автомобил до работа трудно могат да бъдат сравнени директно. Но през разделянето на екологичния им отпечатък в различни категории всяка с отделна мерна единица (например замърсяването на въздуха, свързано с дейността) съпоставянето става по-лесно.

Важно е да се отбележи, че въглеродният отпечатък е част от екологичния отпечатък и независимо от огромната си популярност е просто една от многото категории.